

■ **Ilia Mihály Széchenyi-díja****Folyóirat nélkül is szerkesztő maradt**

Az egész világ magyarsága tudja róla, Tápén született, tápainak vallja magát, de Szegeden lakik. Közhely, hogy a régi falu fiának nagyon régi szokása, mindenki levelez, aki érdemes rá. Van ugyan telefonja, és nem győzné számlálni, hányan hívják azon is, de megmaradt a levélnél. Mert a telefont le lehet hallgatni? A levelet is föl lehetett bontani, át lehetett világitani. De a levél a legszemélyesebb műfaj.

Kazinczy óta ismerjük a benne rejlő hatalmas irodalmi szervezőerőt, és Veres Péter is gyakorolta.

Közhely ez is: folyóirat nélkül is szerkesztő maradt, amikor a Tiszatájától meg kellett válnia.

Gondja volt vele a rendőrségnek. Van egy professzor az egyetemen – mondta annak idején a szegedi rendőrkapitány –, aki soha nem vállal közvetlen szereplést, de tanítványai mindenhol ott vannak. Intézkedést sürgetett ellene. Műhiba lehetett, könyveit, leveleit hetekig gyűjtötték, és egyszerre ömlesztették postadájába. Tévedett a főrendőr, Ilia tanár úr akkor se volt professzor, mint ahogy most sem az még, de valóban nem szeret nyilvánosan szerepelni. Meglépés fajtának tartják sokan, az utolsó pillanatban is képes visszalépni inkább. Természetes védekezése lehet a halmozódó fölkeresések ellen, nehogy divatfigurája legyen a közéletnek. Sajnos, olyan föladatak elől is menekül alkalmanként, amelyet ő tudna ellátni egyedül.

Sokádkitüntetését kapta, amikor talán az eddigi legnagyobbat, a Széchenyi-díjat átvette. Sokéves „önmegtartóztatás” után löketszerűen adják mostanában. Tartással vette át ezt is. Jó szögből nézte a televízió kamerája, láthatta mindenki természetes tápai szerénységét. Láthatta azt is, hogy az államelnök kézfogását

Ilia Mihály
(Fotó: Gyenes Kálmán)

elfogadta, de a mellette ülő két potentátot fejének meghajtásával köszöntötte csak.

Szigorúan őri az egyik legősibb falunk zárt szokásait, szigorú erkölcsét, és az új idők ritkán betartott ílmét.

Soha nem volt törlesszkedő fajta, pedig de sokszor megtehetné volna.

Figyeltette a III/III-as társaság is. Irodalmi műveltségét gyarapította, aki figyelte, bár való tény, a magyarság pillanatnyi állapotával párhuzamosan kapta. Nagydoktorit írhatna belőle utólag is, ha rendszerezni is tudná – és ha ki merne állni vele a világ elé.

Tisztessége nem engedte, hogy elfelejtse, milyen leckével küldte – és küldi naponta – Tápé.

Kalendáriumos feje van. Legendás memóriája a legjobb számítógépekével vetekszik, ha lexikális ismereteit vesszük, de a számítógép ritkán értekel, ő viszont mindig. Súlya van nála az embernek.

Csendes szavának is mázsás súlya van.

Édes faluja, és fogadott városa köszönti közvetlen melegséggel, Széchenyi-díja okán. Örülünk, hogy köszönhetjük.

Egy nép osztozik örömeikben, akárhol élnek is tagjai.

Horváth Dezső

„Asztat kérdezik, hogy én mivagyok. Nem tomhogy kivagyunk. Aasztatmongyák, hogy hüjevagyok. Asztán aszt mondják, hogy okos vagyok. Nem tuom, hogy mifojik de bisztos, hogy nagyban fojik. A ki buta az legyen.”

A mikor a krónikás új sorozatba fog, többnyire keres valami mottót, valami ars poetica-szerű, frappáns néhány mondatot, amihez aztán tartja - vagy nem tartja - magát. Az én mottóm egy szegedi autista gyermek verse, és ennél szebb, megrázóbb és megszágyentőbb olvasmányom nem igen akadt mostanában. Akár a Hölderlin nevű fiúcska versikéje homokozás közben. Egyik kollégámtól kaptam, köszönet érte. Betűhíven közlöm, mert ennek a versnek még a helyesírása is a mű elidegeníthetetlen része. Ezek a mondatok vezetnek majd engem e sorozatban, mely sorozat szigorúan és csakis a mi városunkról kívánna szólni, erről különös és zavarbaejtő helyről, Szegedről, amely az otthonunk, és ahol, na persze, éppúgy élünk, mint a pécsiék Pécsen, vagy a győriek Győrön, de azért a helyzet mégsem ilyen egyszerű.

A budapesti szerkesztőségben rendre megállt egy óshajú literátor, és összehúzott szemekkel, akárha vizsgáztatna, rendre fölcsólt, fejteném ki világosan, ékesen hangzó magyar nyelven, mi a csoda történik mostan Szegeden. És én minden héten csak vonogatom a vállam, mismásolok, hebegek és dadogok, mert igazából nem tudok kielégítő válasszal szolgálni. Feleletem szekunda. Az a Szeged, amelyikről az idős, egykor sűrűn idejártó irodalmár kérdezősködik, nos az egy véres, egy elborult, egy balkáni Szeged. Ebben a városban embert és mükincset rabolnak, családot trtanak, templomot robbantanak, múmiára találnak ágyneműtartóban, újszülöttre szemetes konténerben, ebben a városban fényes nappal bérgyilkolnak, üzekednek, valu-

a másik város**A mértékről**

táznak és orgazdászkodnak. Ebben a Szegedben egyfelől lelkesen folyik a vadkapitalizmus rendszerének kiéptése, másfelől a déli szomszéd szíves jóvoltából átköltözött a háborús morál is. Ez így, egyszerre, egy kicsit sok. Könnyebb és nehezebb fiúk osztják, osztogatják a piacokat, a félárnyékos gazdasági területeket, és ez egy darabig így fog menni, ilyen vadul, ilyen gátlástalanul, ilyen Istenről elrugaskodott módon.

A bűnnek errefelé momentán nincs mértéke, de beletanul.

A vadvállalkozó réteg első nemzedéke idővel szépen kiöregszik, és akkor jönnek a fiúk és a kékszemű kisunokák, akik már a Yale-en vagy Cambridge-ben – és nem a JATÉ-n, Tandori vagy Róna-Tass tanár uraktól – vettek stádiumokat. Ezek a gyerekek már egy szilárd alapokon álló, törvényesített üzleti rendszerben sokkal elegánsabban és természetesebben érvényesítik majd az érdekeiket, mint a nagypapák. Műveltek lesznek és ápoltak, és bár Újszegeden laknak ők is, a lelkük mélyén megvetik az apáikat és a nagyapáikat, akik még szagos állatbőrökkel, szóktított olajjal, vagy jugoszláv konyakkal kezdték. És nem verőlegényeket használnak, hanem copmputer spekulátort, vagy tőzsdeügynököket. És például az ebéd elköltése közben nem helyezik maguk mellé a mobiltelefont, mert tudják, hogy az ilyesmi komolyabb körökben finoman szólna nem divik. De addig még körbejár néhányszor a Napocska Juhász Gyula szobra körül. Azt is nyugodtan ki lehet jelenteni, hogy szoros időn belül leszünk még tanui néhány elképesztő és fölháborító bűnténynek, minek hallatán majd dermedten bámulunk magunk elé, s arról morfondírozunk, hogy a képzé-

letnek van határa, az életnek viszont, úgy látszik, nincsen.

De én nem erről a városról akarok beszélni.

Hivatlanul, de eltökélten egy másik Szegedről szólna e sorozat, a békésebb, mindennapibb, a napi htrek és tudóstások alá szorult városról, amelyben pénz, helyi művészet, tudományos siker, sport és borivás éppolyan természetes relációban van az élettel, mint fű az esővel. Az én hőszám, ha úgy tetszik, kíváncsiságom tárgya nem egy elvetemült bérgyilkos. A szerb bérgyilkos - tetszik, nem tetszik - a személyes életünk része lett, viszont értse meg a Jóisten, ha van kedve hozzá, róla és barátairól egy nyomorult szót se többet. Hanem az a nyugdíjas bácsi, aki ötven éve kortyolgatja a Stühmerben a feketét, és amikor magánosttják a kávézót, hetvenegynéhány esztendejének minden méltóságával protestál az önkormányzatnál. Hát ő az én hőszám. Az én hőszám az a titokzatos hölgy, aki 1994 május másodikán az ajakrúzsával firkálja össze egy mézsféher Peugeot 19-es autó szélvédőjét az Oskola utcában:

„Nő vagyok, és különben is a te macucikádadt!”.

Az én hőszám Szuromi Pál művésztörténész, amint egy szegedi borozóban a csend hatalmáról értekezik. Az én hőszám a városatyja, a tanár, a helyi taxis, aki - ösztönösen, vagy tudatosan, végtére is egyre megy - vágyna egy cívis mentalitásra, nemcsak lakója, helybéli idegenje lenne ennek a városnak, hanem polgára is. Polgár pedig az, aki tudja a mértéket. Mert csak a mérték épít. Gondolnám tehát tisztelettel, most ez lenne a legfontosabb. A sorozat így indul, a mérték tiszteletével. Lesz, ami lesz, időnk van elég.

Sziv Ernő

Pezsgővel nyitott a Hági

Rövid, egyhetes szünet után tegnap este ismét fogadta a vendégeket a Hági. Méghozzá mindenkit egy pohár pezsgővel. Beljebb pedig kellemes szalonzene köszöntötte a népszerű vendéglátóhelyre betérőket. A PRT muzsi-

kált, ez a zenekar játszik majd a későbbiekben hét végénként a táncesteken. Az új tulajdonos, a Hági Kft. sörcsarnokként kívánja üzemeltetni az éttermet.

■ **Napközben Szegedről****Munkaügyi központ - nyitott stúdió**

A Kossuth Rádió Napközben című műsora március 21-én, kedden délelőtt 9-től 11 óráig Szegedről és Békéscsabáról „szól”. Pontosabban a két város munkaügyi központjai válnak egy délelőtti nyitott stúdióvá. Az élő műsorban a két megye munkaerőpiaci helyzetéről, gondjairól, a pályaválasztás nehézségeiről lesz szó többek között. Az adás vendégei, a munkaügyi központ vezetői, dr. Nagy Ágnes és Vladiszavlyev András lesznek.

A műsorban dr. Cselőtei István a Munkaügyi Tanács elnöke, dr. Szilágyi János, az Állás-Pont Liga titkára és Garzó Lilla, a MÜM helyettes-

államtitkára is várja a hallgatók kérdéseit. A 485-285-ös telefonszámon ugyanis bárki bekapcsolódhat majd az élő adásba.

Az adás ideje alatt a Csongrád Megyei Munkaügyi Központban tanácskozás is folyik, ahol a munkaügyi központ vezetői, a szegedi alpolgármester és karitatív szervezetek képviselői beszélgetnek arról, hogyan lehetne a jelenleginél hatékonyabban segíteni a munkanélkülieket, milyen módszerekkel csökkenthető környékünkön a munkanélküliség. Az országban egyszerűsítő koordinációs megbeszélésről a Kossuth Rádió is tudósít.

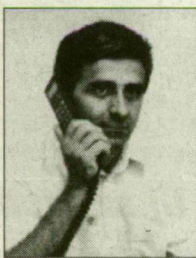
■ **Éjfél helyett.** Az I. postahivatal vezetőhelyettese, Pó-pity János közérdekű információval keresett meg benünket. Tudatja az adózó állampolgárokkal, hogy az SZJA bevallás március 20-án éjfélig esedékes határideje elméletileg igaz, de a feladás lehetősége csak néhány budapesti postahivatalban adott eddig az időpontig. Szegeden a nagypostán 20-án megerősített szolgálattal, de csak este 8 óráig tartanak nyitva.

■ **Nemzeti adó.** Tucatnyi telefonálónk, igen változatos találásbón sérelmezte, hogy tegnap és tegnapelőtt délelőtt nem lehetett fogni a magyar egyes műsort a tévé. Felhívtuk a Szentesi TV-állomást, ahol elmondták, hogy az antennaszerelési munkák miatti kikapcsolásokat újságban, rádióban és televízióban egyaránt be szokták jelenteni. A mostani esetre nem számítottak előre, így a tájékoztatás sem lehetett teljeskörű. Antennaszerelés miatti adáskimaradásra legközelebb a jövő hónap közepén számíthatunk.

■ **Nyeretlenül.** A 473-576-ról telefonáló úr '95. január 16-án hajnali 4 óra 25 perckor Gergely Róbert kazettát nyert a Danubius rádió telefo-

CSÖRÖG A WESTEL

Közérdekű problémáikat, észrevételeiket ezen a héten ügyeletes munkatársunkkal, Tóth Szeles Istvánnal oszthatják meg. Munkanapokon 8 és 10 óra között, vasárnap pedig 14-től 15 óráig várjuk hívásaikat. Rádiótelefonunk száma: 06-60-327-784. Felhívjuk olvasóink figyelmét arra, hogy Szegedről is mindegyik számot tárcsázni kell. Ha ötletük van Fekete pont című rovatunk számára, kérjük, ugyanitt tudassák velünk.

nos játéka. Többszöri reklamáció ellenére sem kapta meg. Állítása szerint ismerősök kiállításra hozták már hasonlóan. Mostani jelzése a leendő nyerteseknek szól: nehogy túl hamar örüljenek, valójában csak az a nyeremény, ami tapintható.

■ **Jövedéki sorfal.** R. I.-né tipegőt vásárolni indult a Cse-repes sorra. A villamosról leszállva, elképedve látta, hogy a bejáratához csak az italt és cigarettát áruló sorfala között juthat el. Furcsállja, hogy e nem túl bizalomgerjesztő hölgyek és urak rendszeres, utcai kirajzása nem zavarja a rendre és a törvények betartására hivatottakat.

■ **Sínen van az ügy.** A Csörögben többször szóváltott csattogó villamossínek cseré-

jének eljött az ideje, tudatta velünk Radics János az SZKT-től. A üneti kezelések nem vezettek eredményre, így a Petőfi Sándor Sugárút és a Vitéz utca sarkán március 20-án, hétfőn felbontják a vágányt. Ez azzal jár, hogy a javítás ideje alatt e helyen a Vitéz utcába járművel behajtani, illetve onnan kihajtani nem lehet.

■ **Bábáskodás.** V.A.-né a 321-814-es telefonon jelentkeznek vissza tudná adni a Bajai úti Bába-keresztelnél elvesztett CJN – 324-es rendszám tábláját.

■ **Tukmálják a jobbat.** Több hívás egybehangzó tanúsága szerint a vásárlók azt sem díjazták, ha a bizonyítottan jobb terméket ajánlják nekik. Sz. T. például dél-

után nyolc boltban keresett hiába normál zacskós tejet, mindenütt a három napig eltartható, homogenizáltat találta. A tejipar szakvéleményekkel tudja bizonyítani, hogy utóbbi a korszerűbb, a jobb termék. A fogyasztók konzervatívak, s most is sokan állítják közlülük, hogy a tartós tej ízében számukra nem az igazi. Ezért járják az üzleteket.

■ **Üldözés.** Cs. L. ezúton mond köszönetet annak az ezüstmetál Golfos úrnak, aki hétfőn felvette a kocsijába és rádiótelefonja segítségével tevékenyen részt vett a 9 éves kislányát a liftben megtámadó férfi elfogásában. Ezúttal a rendőrök előtt is le a kalapal.

WANTED nyereményakció a KM Tours Utazási Iroda földjain. Ha a Mikszáth K. u. 21. szám alatti Wanted Farmerboltban vásárolsz, megnyerheted álmaid utazását.

További nyeremények: farmerutalványok, McDonald's menükártyák, Szegedi Kulturális Kalauz-előfizetések.

KÖZÉLETI NAPLÓ**HÉTFŐN**

JOGSEGÉLYSZOLGÁLATI FOGADÓÓRÁT tart az MSZOSZ Csongrád Megyei Képviselő (Szeged, Eszperantó utca 3-5., I. em. 5., tel.: 473-633) 14-16 óráig. A kérdésekre dr. Hajdú István ad felvilágosítást.

A SZOCIALISTA PÁRT irodáján (Tisza L. krt. 2-4. I.

em. 123.) dr. Bálint János ingyenes jogi tanácsadást tart. JOGSEGÉLYSZOLGÁLAT az SZDSZ Földvár utca 3. szám alatti irodájában, 16-17 óráig. Tartja: dr. Pesti Gábor.

PASKUJ MÁTYÁS, a 19-es választókerület (Felsőváros, Fodorkert) képviselője fogadóórát tart 17-18 óráig a Csongrád Sugárúti Általános Iskolában.